

den, der har rådighed over et dokument, skal have lejlighed til at udtale sig, inden der træffes afgørelse om pålæg om edition. Det foreslås dog samtidig i stk. 6, 2. pkt., at § 748, stk. 5-6, skal finde tilsvarende anvendelse. Henvisningen til § 748, stk. 5-6, indebærer, at høring af den, der har rådighed over genstanden, kan undlades under de betingelser, der er opregnet i § 748, stk. 5.

Vedrørende pålæg om edition rettet mod personer i udlandet, henvises til pkt. 2.3.8. i de almindelige bemærkninger.

Med *stk. 7* lovfæstes det, at politiet kan undlade at forelægge retten en beslaglæggelse, som ellers ville kræve retskendelse efter den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 806, stk. 2, hvis den, som indgrebet retter sig imod, har meddelt skriftligt samtykke til indgrebet. Dette er i overensstemmelse med udbredt administrativ praksis og svarer ligeledes til retsplejelovens bestemmelser om legemsindgreb, jf. § 792 c, stk. 5, og § 792 d, stk. 1 samt § 796, stk. 5 om ransagning.

Det bemærkes herved, at det ikke er nødvendigt at anvende særlig blanket til det skriftlige samtykke. Det er efter bestemmelsen tilstrækkeligt, at den, mod hvem indgrebet retter sig, f.eks. skriver under på en tilførsel til politirapporten, hvis dette i det konkrete tilfælde findes mest hensigtsmæssigt.

Til § 807

Denne bestemmelse indeholder regler om den praktiske gennemførelse af beslutninger om beslaglæggelse og edition. Initiativet er i overensstemmelse med praksis henlagt til politiet, hvilket ikke tydeligt fremgår af de nugældende bestemmelser.

I *stk. 1* behandles beslaglæggelse, i *stk. 2* edition. Kravet om, at politiet på begæring skal forevise en eventuel retskendelse, er nyt, men bryder næppe med administrativ praksis. Kravet er i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige grundregler, jf. forvaltningslovens § 23.

I forbindelse med beslaglæggelse er det politiets opgave at sørge for indgrebets gennemførelse, om nødvendigt ved magtanvendelse. Ved edition er opgaven alene ved henvendelse til den, mod hvem indgrebet er rettet, at tage initiativ til, at kendelsen opfyldes. Umiddelbart har politiet ingen tvangsmidler til rådighed. Såfremt den pågældende uden lovlig grund nægter at efterkomme et editionspålæg, kan retten træffe beslutning om anvendelse af de i § 178 nævnte tvangsmidler (dvs. bøde, tvangsbøder, forvaring m.v.). Retten kan dog vælge i stedet at afsige kendelse

om ransagning og beslaglæggelse, såfremt betingelserne herfor er opfyldt.

I *stk. 3* foreslås en regel om første gennemsyn i retten af beslaglagt materiale svarende til reglen i retsplejelovens § 829. Det foreslås dog, at reglen begrænses til at finde anvendelse ved beslaglæggelse af materiale hos journalister m.fl. omfattet af reglen om vidnefritagelse i retsplejelovens § 172, jf. nærmere pkt. 2.3.5.3. i de almindelige bemærkninger.

I *stk. 4* foreslås forpligtelsen til at foranledige beskikket en væрге i forbindelse med beslaglæggelse efter § 802, stk. 3, overført fra retten til politiet. Der er tale om en ren ekspeditionssag, der efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse uden retssikkerhedsmæssige betænkeligheder kan overlades til politiet. Værgen beskikkes i medfør af værgemålslovens § 50 af statsamtet.

Værgens opgave er at handle på tiltaltes vegne i retsforhold vedrørende formuen og at bevare den til fordel for tiltalte og eventuelle andre berettigede. Derudover har værgen til opgave at forhindre, at tiltalte får adgang til formuen, så længe beslaglæggelsen er gældende.

Der er ikke fundet anledning til at gentage kravet i den hidtil gældende bestemmelse i retsplejelovens § 802, stk. 2, om, at værgen skal afgive løfte om ikke at lade sigtede tilflyde nogen indtægt af formuen. Dette er ikke udtryk for nogen realitetsændring, men anses blot som selvfølgelig henset til beslaglæggelsens formål.

Kendelsen om beslaglæggelse skal tinglyses i medfør af reglerne om tinglysning af værgemål med fratagelse af den retlige handleevne efter værgemålslovens § 6, jf. tinglysningslovens § 48.

Ved modtagelsen mærkes beslaglagte genstande af politiet og indføres i en kosterrapport. Genstande opbevares normalt i et særligt kosterrum på politigården. Bestemmelsen i *stk. 5* er i overensstemmelse med den praksis. I henhold til den hidtil gældende § 828 har sigtede ret til at vedføje yderligere mærke. Denne regel anvendes næppe i praksis og må anses for forældet. Hvis en sigtet helt undtagelsesvis måtte have ønske om selv at anbringe et mærke på en beslaglagt genstand, bør politiet imidlertid næppe modsætte sig det.

Til § 807 a

Bestemmelsen indeholder regler om en almindelig, men begrænset adgang for andre end politiet til at foretage beslaglæggelse i situationer, hvor nogen gribes på forsk gerning. En tilsvarende bestemmelse fin-